

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی

سال نهم شماره ۳۶ زمستان ۱۳۹۳

پیش‌بینی کننده‌های نگرش نوجوانان به رفتار خرابکارانه: نقش مؤلفه‌های از خودبیگانگی روانی و کیفیت دلستگی

پروین کدیور^۱

ندا افشاریان^۲

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه از خودبیگانگی روانی و کیفیت دلستگی با نگرش به رفتارهای خرابکارانه در دانش‌آموزان دبیرستانی انجام شد. روش پژوهش، توصیفی از نوع همبستگی و شرکت کنندگان شامل ۳۲۰ دانش‌آموز (۱۷۶ دختر و ۱۴۴ پسر) پایه سوم دبیرستان بودند که به روش نمونه‌گیری خوش‌های چندمرحله‌ای انتخاب شدند. ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه از خودبیگانگی روانی "ملوین سیمن (۱۹۵۹)"، پرسشنامه رفتار خرابکارانه و سیاهه دلستگی به والدین و همسالان "آرمسدن و گرینبرگ (۱۹۸۷)" بود. نتایج نشان داد که مؤلفه‌های اعتماد و ارتباط با والدین و همسالان رابطه منفی و مؤلفه بیگانگی از والدین و همسالان و هر پنج مؤلفه از خودبیگانگی روانی رابطه‌ای مثبت با نگرش به رفتارهای خرابکارانه داشتند. تحلیل رگرسیون گام به گام نشان داد که متغیرهای احساس از خودبیگانگی روانی، اعتماد به پدر، اعتماد به همسال، ارتباط با همسال و ارتباط با مادر توانستند واریانس نگرش به رفتار خرابکارانه را به طور معنی‌داری پیش‌بینی کنند ($R^2=0.87$). با توجه به نتایج حاضر، توجه به روابط دلستگی برای مشاوران و خانواده‌های مانگران در مواجهه با نوجوانان توصیه می‌شود.

واژگان کلیدی: رفتار خرابکارانه؛ از خودبیگانگی روانی؛ کیفیت دلستگی؛ نوجوانی

۱- Email:kadivar220@yahoo.com

۲- استاد گروه روانشناسی تربیتی دانشگاه خوارزمی تهران (نویسنده مسئول)

۲- کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی دانشگاه خوارزمی تهران

مقدمه

از جمله مسائل پیچیده اختلال رفتاری، مسئله رفتار خرابکارانه^۱ است که نظام آموزش و پرورش را بهشت تحت تأثیر قرار داده است (احمدی، ۱۳۸۴). شواهد موجود نشان می‌دهد که موضوع رفتار خرابکارانه همواره مورد توجه صاحب‌نظران حوزه روانشناسی بوده است (لوبر، بورک و پاردینی، ۲۰۰۹؛ گاتالا و بلاو^۲، ۲۰۰۷؛ پاکدامن، ۱۳۸۴؛ پاکدامن و همکاران‌الف، ۱۳۹۰). همچنین بررسی‌ها گویای این واقعیت است که اگر افراد جامعه به هنجارهای اجتماعی، که رفتار آن‌ها را به عنوان مناسب و نامناسب تعریف می‌کنند، مقید نباشند، فعالیت‌های آن‌ها متوقف، یا دچار اختلال خواهد شد (احمدی، ۱۳۷۷). یکی از اعمالی که نشانگر بروز اختلال در رفتار است، رفتارهای خرابکارانه است که مرتكبین آن، در اکثر مواقع از قشر نوجوان و جوان جامعه تشکیل شده‌اند (همان منبع).

رفتار خرابکارانه به معنای دقیق آن، تخریب اموال عمومی و خصوصی به وسیله جوانان و نوعی رفتار جمعی^۳، احساسی و هیجانی است که تقليد و مشاهده رفتار دیگران نیز در بروز آن مؤثر است (احمدی، ۱۳۸۴؛ آیزل و نیلگون^۴، ۲۰۱۱؛ رضائی و همکاران^۵، ۲۰۱۱).

پژوهشگران، نقش عوامل متعددی را در نگرش به رفتارهای خرابکارانه بررسی کرده‌اند. در این زمینه برخی پژوهش‌ها رابطه معنی‌داری را بین پیوستگی^۶ به خانواده و اولیای مدرسه، سازگاری با محیط مدرسه، پایبندی به نظم و انضباط مدرسه، اعتقاد به قواعد و مقررات مدرسه، مشاهده رفتارهای خرابکارانه، مشاهده لوازم و تجهیزات تخریب شده محیط اطراف، وفاداری به دوستان خرابکار و توجیه رفتار خرابکارانه با نگرش به رفتارهای خرابکارانه در دانش‌آموزان نشان داده‌اند (فتاحی مرنگلو، ۱۳۸۸؛ سهامی و احمدی، ۱۳۸۳). برخی نیز مطلوبیت شرایط آموزشی و تعداد دوستانی که مرتكب رفتارهای

1- Vandalistic

3- Thomas P. Gullotta & Cary M. Blau

5- Aysel & Nilgun

7- continuity

2- Rolf Loeber, Jeffrey Burke, and Dustin A.

Pardini

4- Collective behavior

6- Rezaee, Saeedeh. Rao S. P & Ezrin Arbi

خرابکارانه می‌شوند را به عنوان دو عامل مؤثر بر نگرش به رفتارهای خرابکارانه نام بردند (قیس، ۱۳۸۸؛ نیک‌اختر، ۱۳۷۸).

ملوین سیمن^۱ (۱۹۵۹) از جمله اندیشمندانی است که با دیدی روان‌شناسی، کوشیده است تا زمینه بروز رفتارهای ناسازگارانه از طریق بیگانگی روانی را در قالبی منظم و منسجم تدوین و تعریف کند. بر اساس نظر سیمن، بیگانگی روانی، احساسی است که طی آن انسان کیفیات و حالات دیگری را به جای واقعیت وجودی خود می‌شناسد. وی، بزرگ‌ترین مسأله انسان از خودبیگانه را نداشتند قصد و اختیار می‌داند و معتقد است چنین انسان‌هایی از زیر بار مسئولیت شانه خالی کرده و سعی دارند از آزادی در تفکر یا عدم تفکر، اقدام به عمل یا فراتر از آن، بگریزند و آن‌ها را اموری تحملی به شمار آورند (به نقل از ستوده، ۱۳۸۰). سیمن معتقد است جامعه مدرن شرایطی را ایجاد کرده است که در آن انسان‌ها قادر به فraigیری نحوه کنترل پیامد رفتارهای خود نیستند، و در نتیجه این امر، با مخدوش شدن روابط اجتماعی و حالات و خصوصیات منفصلانه و پرخاشگرانه فرد در قبال افراد جامعه و ساخت اجتماعی، زمینه برای بیگانه شدن فرد و بروز رفتارهای ناسازگارانه اجتماعی در وی شکل می‌گیرد. سیمن انواع رفتار بیگانه را در پنج نوع از احساس شامل بی‌قدرتی^۲، بی‌معنایی^۳، بی‌هنجاري^۴، ازوای اجتماعی^۵ و تنفر از خویشتن^۶ طبقه‌بندی کرده است (سیمن، ۱۹۵۹). از نظر بعضی از پژوهشگران نیز، نوجوانی دوره‌ای است که با ضعیف شدن نظارت والدین و گسترش روابط با گروه‌های همسالان ایجاد می‌شود و زمانی که نوجوانان نمی‌توانند ارتباطی بین رفتار خود و پاداش اخذ شده از گروه برقرار کنند دچار نوعی احساس بی‌قدرتی و بی‌معنایی شده و برای تحقیق خواسته خود ممکن است یا راه ازوای بیگانه شدن با جامعه را در پیش گیرند و یا برای دیده شدن و مورد توجه قرار گرفتن به سمت ارتکاب رفتارهای خرابکارانه و تخریب اموال عمومی پیش روند (سیگل^۷، ۱۹۹۸). بنابراین، نگرش به رفتار خرابکارانه یا ناسازگارانه در چارچوب نظریه سیمن قابل تبیین است.

1- M. Seeman

2- Powerlessness

3- Meaninglessness

4- Normlessness

5- Social isolation

6- Self estrangement

7- Siegel, Larry

پژوهش‌ها نشان داده است که کیفیت دلستگی به والدین و دوستان در تحول افراد مؤثر بوده و می‌تواند در ظهر و بروز رفتارهای ضداجتماعی و خرابکارانه اثرگذار باشد (پاکدامن، ۱۳۸۴؛ پاکدامن و همکاران الف، ۱۳۹۰). برای مثال، نتایج پژوهش پاکدامن و همکاران الف (۱۳۹۰) نشان داد که دلستگی بیشتر با والدین، رابطه‌ای منفی با مشکلات رفتاری-هیجانی دارد. به عبارت دیگر از یک سو، هرچه بر کیفیت اعتماد و ارتباط میان والدین و نوجوانان افزوده شود از میزان نگرش نوجوانان به رفتارهای خرابکارانه کاسته می‌شود و از سوی دیگر، با افزایش بیگانگی نوجوانان از والدین، میزان نگرش به رفتارهای خرابکارانه در آن‌ها افزایش می‌یابد. بالبی^۱ (۱۹۷۳) معتقد بود که کودک، سلسله مراتبی از روابط دلستگی را ابتدا با مادر به عنوان مراقب اولیه رشد می‌دهد (کرین، ۱۳۸۹؛ مهبد و فولادچنگ، ۱۳۹۱). بعدها اینزورث^۲ (۱۹۰۳) نشان داد که تقریباً تمام کودکانی که در یک دوره خاص به مادران خود دلسته می‌شوند، به چهره‌های آشنای دیگر همچون پدر، مادربزرگ و پدربرزگ نیز دلسته می‌شوند (به نقل از پاکدامن و همکاران ب، ۱۳۹۰). در نظریه دلستگی فرض شده است که کیفیت دلستگی، بر بسیاری از ابعاد زندگی کودکان اثرات درازمدت داشته و می‌تواند تأثیر قاطعی بر تحول شخصیت داشته و حتی منجر به اختلال‌های وخیم مرضی گردد (بورگس و همکاران، ۲۰۰۳). این مفهوم از عناصر متعددی مانند اعتماد متقابل، کیفیت ارتباط و بیگانگی تشکیل شده است. عنصر اعتماد متقابل، احساس امنیت افراد را در میزان پاسخدهی والدین و همسالان نسبت به نیازهای هیجانی آن‌ها، عنصر کیفیت ارتباط، کمیت و کیفیت ارتباط کلامی و عنصر بیگانگی نیز احساسات^۳ بی‌اعتنایی هیجانی و انزوا را نشان می‌دهد (آرمسدن و گرینبرگ^۴، ۱۹۸۷).

بر این اساس، پژوهشگران متعددی در حوزه روانشناسی به بررسی رابطه بین مؤلفه‌های کیفیت دلستگی والدین و همسالان با رفتارهای نازسازگارانه و ضداجتماعی پرداخته و

1- Bowlby, John

2- Crain, William Christopher

3- Mary D.S. Ainsworth

4- Burgess & Marshall & Rubin

5- Armsden GC, Greenberg MT

نشان داده‌اند که بین کیفیت اعتماد و ارتباط با والدین و همسالان با بروز رفتارهای ناسازگارانه داشت آموزان رابطه منفی و بین بیگانگی از والدین و همسالان با نگرش به رفتارهای خرابکارانه رابطه مثبتی وجود دارد (روبین و همکاران^۱، ۲۰۰۴؛ بال^۲، ۲۰۰۵؛ گالن و رابینسون^۳، ۲۰۰۵؛ مادریگال^۴، ۲۰۰۶؛ لوبر و همکاران^۵، ۲۰۰۹؛ جاکوب دول و همکاران^۶، ۲۰۱۳؛ واحدی و مرادی، ۱۳۸۸). در مجموع، شواهد حاصل از مشاهده بعضی از پژوهشگران بیانگر ارتباط مثبت دلستگی والدین و همسالان با سازگاری هیجانی و ارتباط منفی با تنفس هیجانی و رفتارهای ضداجتماعی و خرابکارانه است (روبین و همکاران، ۲۰۰۴). برخی از پژوهشگران نیز به اهمیت نقش حمایت خانوادگی یا حمایت مراقبان^۷، انضباط یا نظارت مراقبان^۸ و کیفیت روابط مراقبان و فرزندان^۹ و بهویژه پاییندی به نظم در کاهش رفتارهای خرابکارانه و تخریب و سرقت اموال اذعان داشته‌اند (بال، ۲۰۰۵). علاوه بر این، نتایج تحقیقات گالن و رابینسون (۲۰۰۵) در یک بررسی روانسنجی روی سیاهه دلستگی به والدین و همسالان نشان داد که میزان اعتماد و ارتباط در هر یک از آشکال دلستگی با رفتارهای خرابکارانه رابطه منفی و میزان بیگانگی در هر یک از آشکال دلستگی با رفتارهای ناسازگارانه رابطه مثبت دارد. همچنین، تحقیقات دیگر نیز از این ایده که روابط دلستگی والد-کودک و والد-همسال با سازگاری هیجانی میان کودکان و نوجوانان رابطه دارد، حمایت می‌کنند (واحدی و مرادی، ۱۳۸۸؛ آرمیسن و گرینبرگ، ۱۹۸۷). بهویژه واحدی و مرادی در این زمینه دریافتند که بین سبک‌های دلستگی مثبت پدر و مادر (مؤلفه اعتماد و ارتباط) و سازگاری اجتماعی هیجانی دانشجویان رابطه مثبت معنی‌داری وجود دارد؛ اما بین سبک‌های دلستگی منفی پدر و مادر (مؤلفه بیگانگی) و سازگاری هیجانی رابطه منفی وجود دارد (واحدی و مرادی، ۱۳۸۸).

1- Rubin & et.al

2- Ball

3- Gullone & Robinson

4- Madrigal, A.C.

5- Rolf Loeber, Jeffrey Burke, and Dustin A. Pardini

6- Jacob Doll & et all

7- Familial caregiver support

8- Caregiver discipline supervision

9- Caregiver child relationship quality

از آنجا که خانواده، مدرسه و گروه همسال، سه مهی در تشکیل جامعه و شکل‌گیری نوع روابط انسانی دارد و در جریان زندگی، این نهادها به عنوان مسیر نخستینی برای نوجوانان جهت اثرگذاری بر رفتارها، همواره باقی می‌مانند، پیوندهای درون خانواده، مدرسه و گروه همسال، پیش زمینه‌ای برای شکل‌گیری الگوهای رفتاری نوجوانان است که آنان را در بسیاری از تصمیمات رفتاری و روابط اجتماعی راهنمایی می‌کند. از این رو، الگوهای رفتاری نهادها در برگیرنده راههایی برای مدیریت رفتار و حل تعارضات رفتاری است. به طوری که بعضی از صاحب‌نظران معتقدند که نوجوانانی که به رفتارهای خرابکارانه گرایش دارند غالباً در معرض آن‌گونه از روابط اجتماعی قرار دارند که از ویژگی‌های آن احساس بی‌نظمی، فقدان امکانات و نبود رابطه و پیوند نزدیک و صمیمانه بین والد و فرزند است که منجر به احساس بی‌معنایی و انزواط‌طلبی در فرد شده و به تدریج کیفیت این رابطه در رفتار آنان نسبت به دیگران و محیط اجتماعی اثر می‌گذارد (جاکوب دول و همکاران، ۲۰۱۳). همچنین بعضی پژوهشگران نشان داده‌اند که ماهیت جو و محیط خانوادگی، که شامل کیفیت اعتماد و ارتباط و میزان بیگانگی بین والدین با یکدیگر و با کودکان است می‌تواند از طریق به وجود آوردن شرایط از خودبیگانگی، در نگرش کودکان و نوجوانان به رفتارهای خرابکارانه، نقش تسهیل‌کننده و یا بازدارنده داشته باشد (مادریگال، ۲۰۰۶). در همین زمینه، نتایج مطالعات لوبر و همکاران (۲۰۰۹) نیز نشان داد که اعمال مثبت والدین و تأکید بر روابط گرم و محبت‌آمیز، می‌تواند برای کودکان و نوجوانان در معرض خطر ویژگی‌های عاطفی جامعه‌ستیزی به عنوان یک سپر دفاعی عمل کند.

با توجه به اینکه پژوهش‌های موجود تاکنون نقش توأم‌ان شرایط از خودبیگانگی روانی و مؤلفه‌های کیفیت دلیستگی به والدین و همسالان را در بررسی مشکلات رفتاری-هیجانی نوجوانان مورد توجه قرار نداده‌اند و از آنجا که در تحقیقات انجام شده درخصوص تأثیر شرایط از خودبیگانگی روانی و یا مؤلفه‌های کیفیت دلیستگی به والدین و همسالان بر نگرش به رفتارهای خرابکارانه، به اهمیت تعاملات نخستین افراد در شکل‌گیری روابط اجتماعی آینده آن‌ها اشاره شده است، هدف کلی این پژوهش بررسی

نقش مؤلفه‌های از خودبیگانگی روانی و کیفیت دلبرستگی نوجوانان به والدین و همسالان در پیش‌بینی نگرش به رفتارهای خرابکارانه نوجوانان بود.

روش‌شناسی پژوهش

روش پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری پژوهش را تمامی دانش‌آموزان دختر و پسر سال سوم دبیرستان شهر فسا (۱۰۴۳ نفر) در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۹۳ تشکیل می‌دهند. از بین این جامعه آماری با استفاده از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای چند مرحله‌ای نمونه‌ای شامل ۳۲۰ دانش‌آموز (۱۷۶ دختر و ۱۴۴ پسر) به عنوان گروه نمونه پژوهش انتخاب شدند.

ابزارهای پژوهش

به منظور جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز پژوهش از سه پرسشنامه به شرح زیر استفاده شد.

^۱ پرسشنامه از خودبیگانگی روانی: در پژوهش حاضر، از پرسشنامه بیگانگی سیاسی اسروال (۱۹۵۹) برگرفته از نظریه سیمن (۱۹۵۹) که توسط محسنی تبریزی (۱۳۷۰) ترجمه و اجرا شده بود، و پایابی و روایی آن نیز مورد تأیید قرار گرفته است، مورد استفاده قرار گرفت. این پرسشنامه، با ۴۶ گویه و ۵ خرده‌مقیاس احساس بی‌قدرتی، احساس بی‌هنجری، احساس بی‌معنایی، احساس انزوای اجتماعی و احساس تنفر از خویشتن اجرا شد. در پژوهش حاضر بررسی پایابی پرسشنامه با استفاده از روش‌های ضریب همسانی درونی و بازآزمایی روی گروه نمونه به ترتیب ضرایب ۰/۸۹ و ۰/۸۷ را نشان داد که این ضرایب در سطح نسبتاً بالایی است و حاکی از پایابی مناسبی برای این پرسشنامه است.

پرسشنامه دلبرستگی نوجوانان به والدین و همسالان-نسخه تجدیدنظر شده^۲: برای سنجش متغیر کیفیت دلبرستگی، از سیاهه دلبرستگی بزرگسالان و همسالان که توسط آرمیسن و گرینبرگ، (۱۹۸۷) برای ارزیابی ادراک نوجوان از ابعاد شناختی و عاطفی مثبت و منفی رابطه با والدین و دوستان نزدیک ساخته شده است، استفاده شد. این پرسشنامه

دارای ۷۵ سوال و ۳ مقیاس دلستگی به مادر، دلستگی به پدر و دلستگی به همسالان است که هر کدام به وسیله ۲۵ سوال سنجیده می‌شود. پایابی بازآزمایی مقیاس در فاصله ۳ هفته بر روی نمونه‌ای شامل ۲۷ نوجوان ۱۸ تا ۲۰ ساله برای مقیاس دلستگی به والدین ۰/۹۳ و برای مقیاس دلستگی به همسالان ۸۶/۰ بوده است. ضریب الفاعی کرونباخ این مقیاس نیز برای مقیاس‌های دلستگی به مادر، دلستگی به پدر و دلستگی به همسالان به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۹ و ۰/۹۲ گزارش شده است (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷). همسانی درونی این پرسشنامه در ایران توسط نصرتی (۱۳۸۳) محاسبه و به ترتیب برای مقیاس‌های دلستگی به مادر، دلستگی به پدر و دلستگی به همسالان ۰/۸۲، ۰/۸۳ و ۰/۹۲ به دست آمده است. در پژوهش حاضر نیز ضریب همسانی درونی به ترتیب برای مقیاس‌های دلستگی به مادر، دلستگی به پدر و دلستگی به همسالان نیز ضریب همسانی درونی ۰/۹۰، ۰/۹۲ و ۰/۸۹ به دست آمد. همچنین در بررسی روایی پرسشنامه نشان داده شده است که کیفیت دلستگی می‌تواند نوجوانان بزرگوار را از نوجوانان غیربزرگوار تمایز سازد (آرمسدن و گرینبرگ، ۱۹۸۷).

پرسشنامه نگرش به رفتارهای خرابکارانه: برای سنجش نگرش به رفتار خرابکارانه از پرسشنامه نیک اختر (۱۳۷۸) استفاده شد. این پرسشنامه شامل ۱۰ گویه است که در مقیاس ۵ درجه‌ای طیف لیکرت نمره‌گذاری می‌شود. پایابی پرسشنامه حاضر در پژوهش نیکاختر برابر با ۰/۷۸ گزارش شده است. همچنین، سهامی و احمدی (۱۳۸۳) ضریب همسانی درونی این پرسشنامه را ۰/۸۲ گزارش کرده‌اند. در پژوهش حاضر نیز ضریب همسانی درونی ۰/۸۹ به دست آمد. در بررسی روایی آزمون نیز نشان داده شده که نگرش به رفتار خرابکارانه در بین جوانان با متغیرهای دلستگی و تقييدات خانوادگی، وجود خانواده‌های نابسامان و افت تحصیلی رابطه نیرومندی دارد (نیکاختر، ۱۳۷۸).

یافته‌ها

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های توصیفی و استنباطی استفاده شد. در جدول ۱ میانگین و انحراف استاندارد در کل نمونه ارائه شده است.

جدول (۱) میانگین و انحراف معیار متغیرهای از خودبیگانگی، دلستگی و نگرش به رفتار خرابکارانه

متغیرها	میانگین	انحراف معیار
احساس بی‌قدرتی	۳۳،۲۸	۷،۴۱۲
احساس بی‌هنجاري	۳۰،۰۷	۶،۲۳۸
احساس بی‌معنایی	۲۵،۳۹	۶،۳۸۵
احساس ارزوی اجتماعی	۳۱،۹۲	۵،۱۶۲
احساس تنفس از خویشن	۱۰،۴۵	۳،۰۷۳
از خودبیگانگی روانی	۱۳۰،۷۳۳	۲۳،۱۹۴
اعتماد به مادر	۴۱،۸۳	۵،۳۸۰
اعتماد به پدر	۴۰،۱۵	۶،۴۵۶
ارتباط با مادر	۳۲،۸۰	۶،۸۴۲
ارتباط با پدر	۳۰،۳۳	۷،۱۹۸
بیگانگی از مادر	۱۳۶۰	۴،۴۷۰
بیگانگی از پدر	۱۴،۲۸	۴،۳۸۷
کیفیت دلستگی به والدین و همسالان	۳۸،۷۷	۷،۰۳۳
اعتماد به همسال	۲۷،۳۹	۶،۲۶۹
ارتباط با همسال	۱۷،۴۴	۴،۰۱۳
بیگانگی از همسال	۹۷،۱۶	۱۳،۸۰۴
کیفیت دلستگی به مادر	۹۳،۸۲	۱۴،۷۳۷
کیفیت دلستگی به پدر	۹۰،۷۳	۱۳،۲۷۰
کیفیت دلستگی به همسال	۲۴،۰۹	۸،۶۸۵
نگرش به رفتار خرابکارانه		نگرش به رفتار خرابکارانه
رفتار خرابکارانه		

نتایج جدول ۱ نشان می‌دهد که بالاترین میانگین در متغیر از خودبیگانگی روانی مربوط به مؤلفه احساس بی‌قدرتی ($M=33,28$) و در متغیر کیفیت دلستگی مربوط به مؤلفه اعتماد به مادر ($M=41,83$) است. میانگین متغیر نگرش به رفتار خرابکارانه نیز برابر با $24,09$ است.

در جدول ۲ ضریب همبستگی متغیرهای پیش‌بین (کیفیت دلستگی و از خودبیگانگی روانی) با متغیر ملاک (نگرش به رفتار خرابکارانه) گزارش شده است.

جدول (۲) همبستگی بین مؤلفه‌های ازخودبیگانگی و دلبستگی به والدین و همسالان با رفتارهای خرابکارانه

متغیرها	نگرش به رفتار خرابکارانه
احساس بی‌قدرتی	.۳۰۱**
احساس بی‌هنچاری	.۳۹۲**
احساس بی‌معنایی	.۴۰۰**
روانی	ازخودبیگانگی احساس انزواج اجتماعی
روانی	احساس تغیر از خویشتن
ازخودبیگانگی روanی	.۴۴۱**
اعتماد به مادر	-.۱۴۰*
اعتماد به پدر	-.۱۴۶*
ارتباط با مادر	-.۱۹۰**
ارتباط با پدر	-.۱۴۷**
کیفیت دلبستگی	بیگانگی از مادر .۱۶۸**
به والدین و همسالان	بیگانگی از پدر .۱۴۳*
اعتماد به همسال	-.۱۴۲*
ارتباط با همسال	-.۱۵۵**
بیگانگی از همسال	.۱۳۴*
کیفیت دلبستگی به مادر	-.۱۹۵**
کیفیت دلبستگی به پدر	-.۱۳۷*
کیفیت دلبستگی به همسال	-.۱۶۰**

* معنادار در سطح ۰/۰۰۵ ** معنادار در سطح ۰/۰۰۱

نتایج ارائه شده در جدول ۲ نشان می‌دهد که متغیرهای ازخودبیگانگی روانی و دلبستگی به والدین و همسالان و مؤلفه‌های آن‌ها همگی با نگرش به رفتار خرابکارانه رابطه معنی‌دار دارند. از بین مؤلفه‌های ازخودبیگانگی، احساس بی‌معنایی ($r=+0.40$) و از بین مؤلفه‌های کیفیت دلبستگی، ارتباط با مادر ($r=-0.19$) بیشترین رابطه را با نگرش به رفتار خرابکارانه داشته است.

نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام برای پیش‌بینی نگرش به رفتار خرابکارانه بر اساس متغیرهای از خودبیگانگی روانی و کیفیت دلبستگی در جدول ۳ گزارش شده است.

جدول (۳) نتایج تحلیل رگرسیون گام به گام برای پیش‌بینی نگرش به رفتار خرابکارانه بر اساس از خودبیگانگی روانی و کیفیت دلبستگی

مرحله	نام متغیر	R	R^2	B	Beta	T	Sig
احساس از خودبیگانگی روانی	اول	.۰/۸۷۲	.۰/۷۶۱	.۳۰۳	.۸۳۴	۱۳/۷۷۴	.۰/۰۰۱
	دوم	.۰/۸۹۴	.۰/۷۹۸	-.۳۵۹	-.۲۱۴	-.۳/۵۱۶	.۰/۰۰۱
	سوم	.۰/۹۰۸	.۰/۸۲۵	-.۵۰۳	-.۳۰۶	-.۴/۱۰۴	.۰/۰۰۱
	چهارم	.۰/۹۲۲	.۰/۸۵۰	-.۳۸۷	-.۲۲۱	-.۲/۸۶۴	.۰/۰۰۱
	پنجم	.۰/۹۳۳	.۰/۸۷۰	-.۳۲۱	-.۱۵۳	-.۲/۵۷۹	.۰/۰۰۱

نتایج جدول ۳ نشان می‌دهد که از میان متغیرهایی که وارد معادله رگرسیون شده‌اند متغیرهای احساس از خودبیگانگی روانی، اعتماد به پدر، اعتماد به همسال، ارتباط با همسال و ارتباط با مادر، درصد از واریانس نگرش به رفتار خرابکارانه را پیش‌بینی کرده‌اند. با توجه به مقادیر ضریب رگرسیون، مشخص می‌شود که متغیرهای اعتماد به پدر، اعتماد به همسال، ارتباط با همسال و ارتباط با مادر با نگرش به رفتار خرابکارانه رابطه معکوس و منفی و متغیر از خودبیگانگی روانی، با متغیر وابسته رابطه‌ای مستقیم و مثبت دارد.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه از خودبیگانگی روانی و کیفیت دلبستگی با نگرش به رفتارهای خرابکارانه در دانش‌آموزان دبیرستانی انجام شد. نتایج نشان داد که بین هر پنج مؤلفه از خودبیگانگی روانی با نگرش به رفتارهای خرابکارانه رابطه مثبت و معنی‌داری وجود دارد. به این معنا که با افزایش احساس‌های بی‌قدرتی، بی‌هنگاری، بی‌معنایی، انزواطی و تنفر از خویشتن، میزان نگرش نوجوانان به رفتارهای خرابکارانه افزایش

می‌یابد. علاوه بر این، بین نگرش به رفتار خرابکارانه با مولفه‌های اعتماد و ارتباط کیفیت دلبستگی، همبستگی منفی و با مولفه‌ی بیگانگی، همبستگی مثبت وجود داشت. به طوری که با افزایش اعتماد و ارتباط با والدین و همسالان، نگرش به رفتار خرابکارانه کاهش و با افزایش بیگانگی از والدین و همسالان، نگرش به رفتار خرابکارانه افزایش می‌یابد. نتایج همچنین نشان داد که نگرش به رفتارهای خرابکارانه از طریق ازخودبیگانگی روانی و کیفیت دلبستگی به والدین و همسالان، پیش‌بینی می‌شود.

یافته‌های فوق در زمینه رابطه بین نگرش به رفتار خرابکارانه و ازخودبیگانگی روانی با نتایج پژوهش‌های بال (۲۰۰۵) و سیگل (۱۹۹۸) هماهنگ است. یافته‌های پژوهش بال (۲۰۰۵) نشان داد که هنجارمندی و پاییندی به نظام و قانون با کم شدن بزهکاری عمومی و سرقت اموال رابطه دارد. از نظر سیگل (۱۹۹۸)، ریشه نگرش به رفتار خرابکارانه افراد تحت تأثیر خانواده، مدرسه و اجتماع قرار دارد و علت روی آوردن به رفتارهای خرابکارانه را باید در ناهمسازی دانش‌آموزان و نیازهایشان با ساختارها و نهادهای مسلط جامعه جستجو کرد. دانش‌آموزان با ضعیف شدن نظارت والدین و مشاهده بی‌هنجاری در محیط اجتماع، دچار نوعی احساس بی‌هنجاری، بی‌قدرتی و بی‌معنایی می‌شوند و برای تحقق خواسته‌های خود ممکن است یا راه انزوا و بیگانه شدن با جامعه را در پیش گیرند و یا برای دیده شدن و مورد توجه قرار گرفتن به سمت ارتکاب رفتارهای خرابکارانه و تخریب اموال عمومی پیش روند. بر این اساس، می‌توان چنین نتیجه گرفت که نگرش به انجام رفتارهای خرابکارانه نوعی واکنش در برابر فشار، تحمیلات، ناملایمات، اجحاف‌ها، شکست‌ها و مشکلات درون جامعه، خانواده و مدرسه است که می‌بین تخریب آگاهانه، ارادی و خودخواسته اموال است. همچنین، در تبیین این نتایج می‌توان گفت: دوره نوجوانی، خواسته‌های جدیدی را مطرح می‌سازد که در این بین از یک سو میل به تبعیت از ارزش‌های نوجوانی، پذیرفته شدن و جذب در گروه‌های همسالان، فشارهای گروهی و میل به ابراز وجود، از طرف دیگر فقدان امکانات، روابط عاطفی نامناسب و عدم توجه به خواسته‌ها و نظرات نوجوان در محیط مدرسه و خانواده توسط معلمان و والدین، بی‌تجربگی و عدم شناخت کافی، دانش‌آموز را در یک بحران

فکری و آشفتگی روانی قرار می‌دهد و عوارضی به بار می‌آورد که در نتیجه آن، بروز رفتارهای خرابکارانه را شاهد هستیم (جاكوب دول و همکاران، ۲۰۱۳). لذا این رفتارها زمینه‌سازی احترامی و عدم توجه به هنجارها و مقررات آموزشی و ارزش‌های اجتماعی در محیط آموزشگاه می‌شود که این امر به نوبه خود موجبات بی‌نظمی و امحای انسجام اجتماعی در کلاس درس و مدرسه می‌گردد.

در تبیین نتایج پژوهش حاضر مبنی بر رابطه بین کیفیت دلستگی به والدین و همسالان با نگرش به رفتار خرابکارانه می‌توان گفت که این یافته با نتایج برخی از پژوهش‌های پیشین از جمله (روین و همکاران، ۲۰۰۴؛ گالن و رابینسون، ۲۰۰۵؛ جاكوب دول و همکاران، ۲۰۱۳؛ واحدی و مرادی، ۱۳۸۸) همسو است. یافته‌های پژوهش‌های فوق نشان داده‌اند که بین کیفیت دلستگی به والدین و همسالان با رفتارهای ناسازگارانه دانش‌آموزان رابطه منفی و بین بیگانگی از والدین و همسالان با نگرش به رفتارهای خرابکارانه رابطه مثبت وجود دارد. در پژوهش گالن و رابینسون (۲۰۰۵) مشخص شد که میزان اعتماد در هر یک از آشکال دلستگی، با عدم رفتار ضداجتماعی و خودپنداش مثبت رابطه مثبت و با زورگویی رابطه منفی داشته است. از سویی دیگر، توافق کلی وجود دارد که نوجوانانی که به رفتارهای خرابکارانه گرایش دارند غالباً در معرض آن‌گونه از روابط اجتماعی قرار دارند که از ویژگی‌های آن احساس بی‌نظمی و نبود رابطه صمیمانه بین والد و فرزند است که منجر به احساس بی‌معنایی و انزواطلی در فرد شده و به تدریج کیفیت این رابطه در رفتار آنان نسبت به دیگران و محیط اجتماعی اثر می‌گذارد (جاكوب دول و همکاران، ۲۰۱۳).

بر اساس نظر بالبی (۱۹۷۳)، روابط دلستگی در سراسر چرخه زندگی تداوم می‌یابد؛ به نحوی که سوابق تجارب اولیه کودک با چهره‌های دلستگی آثار بلندمدتی را ایجاد می‌کند که آثارش تا سنین بزرگسالی نیز وجود خواهد داشت (به نقل از مهبد و فولادچنگ، ۱۳۹۱). بر این اساس، پژوهش‌های متعددی نشان داده‌اند که سطوح پایین دلستگی به چهره‌های دلستگی منجر به افزایش رفتارهای خرابکارانه و ضداجتماعی در

دانشآموزان می‌شود (واحدی و مرادی، ۱۳۸۸؛ پاکدامن و همکاران‌الف، ۱۳۹۰؛ بال، ۲۰۰۵؛ مادریگال، ۲۰۰۶؛ لوبر و همکاران، ۲۰۰۹).

نتایج همچنین نشان داد که دلستگی به مادر، پدر و همسالان، هر سه پیش‌بینی کننده معکوس و معنی‌دار نگرش به رفتارهای خرابکارانه هستند. به عبارت دیگر، کیفیت دلستگی به والدین و همسالان به عنوان یک پیش‌بینی‌کننده مهم در نگرش به رفتارهای خرابکارانه شناخته شدند؛ به طوری‌که تعامل مثبت میان والد-نوجوان و همسال-نوجوان، شامل اعتماد و ارتباط، با نگرش به رفتارهای خرابکارانه رابطه منفی و بیگانگی از والدین و همسالان با نگرش به رفتارهای خرابکارانه، رابطه مثبتی را نشان داد. بنابراین سطوح پایین دلستگی به والدین و همسالان و سطوح بالای بیگانگی از والدین و همسالان منجر به افزایش نگرش به رفتارهای خرابکارانه در بین دانشآموزان شده است. این یافته با پژوهش‌های پاکدامن و همکاران‌الف (۱۳۹۰؛ بال ۲۰۰۵) و مادریگال (۲۰۰۶)، همسو است. در تبیین این یافته پژوهش حاضر و همسوی آن با پژوهش‌های قبلی می‌توان گفت که فرایند دلستگی کودک در جریان چرخه‌های زندگی از مادر به نزدیکان و بالأخره به گروههای دیگری تسری می‌یابد و به صورت عاملی مهم برای ساختدهی شخصیت فرد در می‌آید. بنابراین، رفتار دلستگی و پیامدهای عاطفی آن همواره در زندگی فرد پایدارند و بدین ترتیب روابط عاطفی یک فرد در سراسر زندگی به چگونگی توحیدی‌افتگی رفتار دلستگی در چارچوب شخصیت وی وابسته است و می‌تواند تأثیر قاطعی بر تحول شخصیت داشته باشد و حتی در آینده به اختلال‌های وخیم مرضی منجر گردد (پاکدامن، ۱۳۸۰). از این منظر می‌توان گفت که دانشآموزانی که گرایش به رفتار خرابکارانه دارند معمولاً به هنجارها و ارزش‌های خانوادگی پاییندی چندانی ندارند و رفتارهای آنها انسجام خانواده را تحت الشعاع قرار می‌دهد و موجب ناسازگاری و اختلاف میان والدین و جوانان می‌شود. در نتیجه ممکن است که این دانشآموزان به بیرون از خانه پناه ببرند و به علت ویژگی‌های سینی خود در خطر آسیب قرار گیرند. بنابراین، می‌توان گفت که کیفیت مطلوب دلستگی می‌تواند موجب افزایش جهت‌گیری مثبت و بادوام در روابط اجتماعی شود که پیامد آن در سطوح مختلف اجتماعی شدن

آشکار می‌شود. روابط گرم و صمیمی با والدین موجب می‌شود افراد احساس نزدیکی و صمیمیت بیشتری با والدین داشته باشند و الگوهای رفتاری آن‌ها را آموخته و به زندگی خود منتقل کنند. در این صورت، این روابط مانع از روی آوردن نوجوانان به رفتارهای ضداجتماعی و خرابکارانه شده و موجب شکل‌گیری یک پیوند و رابطه مثبت اجتماعی می‌شود که نوجوانان را از کج روی و تعارض با ساختارهای اجتماعی و فردی منع می‌کند.

با توجه به یافته‌های فوق پیشنهاد می‌گردد مشاوران و خانواده درمانگران در مواجهه با دانش‌آموزانی که گرایش به رفتار خرابکارانه دارند، به پیشینه روابط دوره تحول و شبکه ارتباطی کنونی مراجعان با والدین و همسالانشان نیز توجه کرده و فرد را در فضای روابط دلبستگی‌اش مورد کنکاش قرار دهند؛ چرا که با شناخت این زمینه‌ها می‌توان در سطوح مختلف مداخله کرد و زمینه ارتقای کیفیت دلبستگی آنان را فراهم نمود. با توجه به این که پژوهش حاضر، صرفاً در محیط شهری و روی گروه سنی نوجوان انجام گرفته است، انجام مطالعات طولی با حجم نمونه‌های بزرگ در سایر شهرهای ایران پیشنهاد می‌شود. در این صورت با دقت بیشتری می‌توان نتایج به دست آمده را به سایر جمعیت‌ها تعمیم داد.

۱۳۹۳/۰۱/۲۹

۱۳۹۳/۰۶/۱۱

۱۳۹۳/۱۱/۰۴

تاریخ دریافت نسخه اولیه مقاله:

تاریخ دریافت نسخه نهایی مقاله:

تاریخ پذیرش مقاله:

منابع

- احمدی، حبیب (۱۳۸۴). *جامعه‌شناسی انحرافات*. تهران: انتشارات سمت.
- احمدی، حبیب (۱۳۷۷). *نظریه‌های انحرافات اجتماعی*. چاپ اول، شیراز: انتشارات زر.
- پاکدامن، شهلا (۱۳۸۰). بررسی ارتباط بین دلستگی و جامعه‌طلبی در نوجوانی. پایان‌نامه دکتری در رشته روانشناسی تربیتی، دانشگاه تهران.
- پاکدامن، شهلا (۱۳۸۴). بر جاماندگی اختلال واکنشی دلستگی در نوجوانی. *روانشناسی تحولی*, بهار ۸۴، ۱۸۵-۱۹۲.
- پاکدامن، شهلا؛ سیدموسوی، پریسا‌سادات؛ قبری، سعید؛ ملحی، الناز (۱۳۹۰ الف). کیفیت دلستگی به والدین و نشانه‌های درونی‌سازی شدن و برون‌سازی شده در نوجوانان: بررسی مقایسه‌ای نقش پدران و مادران. *فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی*، سال ششم، ۲۳، ۹۰، ۲۱-۴۴.
- پاکدامن، شهلا؛ سیدموسوی، پریسا‌سادات؛ قبری، سعید (۱۳۹۰ ب). کیفیت دلستگی و مشکلات رفتاری - هیجانی در نوجوانان: بررسی نقش پدران. *فصلنامه روانشناسی کاربردی*, ۵، ۱ (۱۷)، ۹۰، ۸۵-۱۰۰.
- فتاھی منگلو، مهدی (۱۳۸۸). سنجش میزان گرایش به رفتارهای وندالیستی و بررسی برخی از عوامل فردی و اجتماعی مؤثر بر آن در بین دانش‌آموزان مقطع متوسطه شهر ارومیه در سال تحصیلی ۸۸-۸۷. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه پیام نور مرکز تهران.
- قیس، عادله (۱۳۸۸). بررسی جامعه‌شناسی تأثیر احساس محرومیت (اقتصادی، اجتماعی، خدماتی) بر گرایش جوانان (۱۵-۲۵ سال) به رفتارهای وندالیستی شهر تهران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه الزهرا (س).
- کرین، ویلیام (۱۳۸۹). *نظریه‌های رشد*. ترجمه غلامرضا خوبی‌بزاد و علیرضا رجایی. چاپ سوم، تهران: انتشارات رشد.
- ستوده، هدایت‌الله (۱۳۸۰). *آسیب‌شناسی اجتماعی (جامعه‌شناسی انحرافات)*. تهران: انتشارات آوای نور.
- سهامی، سوسن؛ احمدی، حبیب (۱۳۸۳). بزهکاری و خرابکاری. *فصلنامه تازه‌های روان‌درمانی*، سال پنجم، ۱۸ و ۱۷، ۱۲۳، ۱۰۶-۱۱۷.

محسنی تبریزی، علیرضا (۱۳۷۰). بیگانگی. نامه علوم اجتماعی، جلد ۲، شماره ۲، انتشارات دانشگاه تهران.

نصرتی، محمدصالح (۱۳۸۳). بررسی تحولی رابطه پایگاه‌های هویت با میزان دلستگی در نوجوانان پسر (۱۴، ۱۶ و ۱۸ ساله) شهرستان کامیاران. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه شهید بهشتی.

نیک اختر، علی (۱۳۷۸). بررسی عوامل اجتماعی-اقتصادی مؤثر بر خرابکاری به عنوان نوعی رفتار بزرگوارانه در بین دانش‌آموزان دبیرستان‌های شیراز، رساله کارشناسی ارشد، دانشگاه شیراز.

واحدی، شهرام؛ مرادی، سمانه (۱۳۸۸). رابطه سبک‌های دلستگی پدر و مادر با سازگاری هیجانی، رفتاری و اجتماعی در دانشجویان غیربومی سال اول. مجله علمی پژوهشی اصول بهداشت روانی، سال یازدهم، ۳ (پیاپی ۴۳)، ۲۲۳-۲۳۲.

Armsden, G.C. & Greenberg, M.T. (1987). The inventory of parent and peer attachment; individual differences and their relationship to psychological well-being in adolescence. *J Youth Adolesc*; 16: 427-54.

Aysel, Yavuz and Nilgun, Kulglu (2011). Effects of Locational Factors on Vandalism in Seaside parks. *Scientific Research and Essays* Vol. 6 (20): pp 4207-4212.

Ball, Joanna (2005). *The moderating effect of family factors on the relationship between lifetime trauma event exposure and juvenile delinquency in a sample of male juvenile offenders*, dissertation PhD, Georgia State University.

Bowlby, John (1973). *Attachment and Loss*. Vol (31). Loss, sadness and Depression. Basic Books, New York.

Burgess KB, Marshall PJ, Rubin KH, Fox NA. (2003). Infant attachment and temperament as predictors of subsequent externalizing problems and cardiac physiology. *J Child Psychol Psychiatry*; 44: 819-31.

Gullone, E. & Robinson, K. (2005). The inventory of parent and peer attachment revised (IPPA-R) for children: A psychometric investigation. *Clin Psychol Psychother*; 12: 67-79.

Jacob, Doll, Jonathan. Eslami, Zohreh & Walters, Lynne (2013). Understanding Why Students Drop Out of High School, According to Their Own Reports: Are They Pushed or Pulled, or Do They Fall Out? A

Comparative Analysis of Seven Nationally Representative Studies.
SAGE Open: PP 1-15.

Melvin, Seeman (1959). On The Meaning of Alienation. University of California, *Los Angeles American Sociological Review*, Vol. 24, No. 6 (Dec., 1959), pp. 783-791.

Madrigal, A.C. (2006). *The direct and indirect effect of family environment and community violence exposure on lotion middle-school age youth's psychological distress and risk for gang affiliation*. University of Nevada.

Rezaee, Saeedeh. Rao S P & Ezrin Arbi (2011). Vandalism in Tehran, Iran
Influence of some of the Urban Environmental Factors. Department of Architecture Faculty of the Built Environment University of Malaya 50603 Kuala Lumpur, Malaysia: pp 1-8.

Rolf Loeber, Jeffrey Burke, and Dustin A. Pardini (2009). Perspectives on oppositional defiant disorder, conduct disorder, and psychopathic features, *Journal of child psychology and psychiatry* 50: 1-2, PP 133-142.

Rubin KH, Dwyer KM, Booth-LaForce C, Kim AH, Burgess KB, Rose Krasnor L. (2004). Attachment, friendship, and psychosocial functioning in early adolescence. *J Early Adolesc*; 24: 326-56.

Siegel, Larry (1998). *Criminology*, London: Wadsworth Publishing Company.

Thomas P. Gullotta & Cary M. Blau (2007). *Childhood Behavioral Issues*.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی